

Junts i Xerrem: una oportunitat d'immersió i adquisició lingüística

Dir-se

Jo he estudiat francès durant quatre anys, a l'escola. En sé bastant i puc llegir textos formals sense problema, però he de dir que no el parlo. Què vull dir quan dic 'no el parlo'? Doncs, que no sé **dir-me** en francès: quan em trobo en la necessitat de correspondre en aquesta llengua dic coses, però no em comunico plenament, és a dir, no puc exterioritzar prou bé com em sento, ni puc explicar el que conec com jo voldria, ni sóc capaç de transmetre experiències amb les paraules, ni em veig amb cor de donar instruccions o consells entenedors, ni acabo d'explicar-me quan argumento. No **em dic a mi mateix**. No he unit pràctica i emoció en francès. No puc afirmar que 'el francès és també la meua llengua'. Per què em passa això? Doncs perquè he conversat molt poc en francès. Si ara me n'anés tres mesos a França i convisqués amb francòfons tot el dia, tornaria dient: parlo francès, em comunico en francès. Tot per la conversa assídua. La conversa assídua és font d'adquisició d'una llengua. Tant si es parteix d'haver-la estudiat com si no.

Dir-se en català

Penso en els milers i milers de persones no catalanoparlants que han assistit a cursos de català per a adults i en els milers i milers d'adolescents i joves de parla primera no catalana que han fet els estudis en català. Quants d'ells dirien ara del català, si els ho demanés, el mateix que jo acabo de dir del francès? No és fruit de cap actitud negativa, sinó d'una situació sociolingüística que porta molts catalanoparlants a abandonar la seva llengua amb una facilitat sorprenent per qualsevol observador objectiu, a més d'una situació política que no crea la necessitat del català com a llengua per defecte en tots els àmbits. Aquells milers i milers de persones farien canviar el mapa i els gràfics dels usos socials del català si haguessin tingut o tinguessin ocasions continuades, no ocasionals, de parlar-lo; si de manera constant els haguessin convidat a xerrar en català fins al punt que un dia notessin que **es deien a si mateixos** en català, conceptualment i emotivament, tal com ho fan en la seva llengua. I el mateix passaria amb la població, sobretot la nouvinguda, que no és de parla catalana i que no té o no ha tingut ocasió d'estudiar català.

La immersió lingüística a les escoles de les zones amb majoria de nenes i nens que no tenen el català com a llengua primera ha estat i és una proposta que aposta per la conversa en català d'adults amb infants i d'infants entre si com a font d'adopció lingüística. La immersió a l'escola és conversa i aporta adquisició lingüística perquè els infants i els adolescents que l'han experimentat poden **dir-se** en català.

Dir-se en espais de conversa. Junts i Xerrem

Els projectes Junts i Xerrem de la CAL basteixen espais i temps d'immersió catalana als adults. El projecte Junts fa d'**ascensor** per a persones que tot just han de començar a entendre un interlocutor català al carrer, i d'**acompanyant** de les que fan els primers passos vacil·lants per parlar-hi. El projecte Xerrem és **trampolí** per a persones que no s'atrevien a saltar a l'aigua de la llengua catalana tot i que potser en coneixien les vores i el fons i ja sabien nedar una mica.

Els dos projectes sencers són a l'abast de tothom al web de la CAL (www.cal.cat/campanyes-i-projectes). Hi ha centenars de entitats, equipaments i organitzacions on seria idoni i factible crear grups d'immersió per la conversa com aquests. Hi ha milers de persones bones parladores de català que oferirien de gust un bocí de temps cada setmana per a una empresa d'efectes tan colossals com els d'entusiasmar la gent a parlar català perquè és la llengua del país i perquè amb ella poden dir-se a si mateixos plenament, tal com ho fan en la llengua dels pares. La CAL fa el seguiment de prop de cent cinquanta grups. Hauríem d'arribar, ben aviat, entre tots i pel cap baix, als dos mil.

Jordi Esteban